

SOKNEDIAKON
ANNLAUG HALVORSEN ENGMARK

VÅR FRELSERS MENIGHET
VED MENIGHETSRADET

Haugesund 29.januar 2024

VEDR. SAKEN OM «BARN ER BRA», SAK 7/24

Jeg ser at det er sak i MR 30.januar om «Barn er Bra». Siden det i brevet fra Tom Landås vises flere ganger til at «Barn er bra» er et diakonalt tiltak, ønsker jeg som soknediakon i Vår Frelses menighet å uttale meg om hvordan jeg ser på det. En soknediakon er gitt i oppdrag å ha et overordna ansvar for at det diakonale aspektet blir ivaretatt i vår menighet.

«Barn er bra» er en stor festival som jeg har deltatt på fire ganger. Det er mye flott som skjer under festivalen og stort sett opplever jeg glade barn. En gang under covid-19 var festivalen desentralisert, og vi hadde ca. 100 barn i Vår Frelses menighet. Det var den beste festivalen syntes jeg. Vi voksne hadde en god oversikt over deltakerne og de unge lederne.

Festivalen har mye god historie, men har den utviklet seg nå til å bli for stor for oss som menighet og hva med innholdet av festivalen?

Jeg har to spørsmål jeg ønsker å finne ut av?

- 1 Hvorfor må vårt livssyn som kirke tones helt ned?
- 2 Og hva skal festivalen inneholde hvis den skal kalles diakonal?

Til noen punkter som blir vist til i brevet fra Tom:

«Til forskjell fra et tradisjonelt menighetsarbeid må man se på festivalen som både et diakonalt arbeid og et trosopplæringstiltak uten at tradisjonell forkynnelse er fremtredende. Det handler om trosopplæringens "Livsmestring" som fokus og i aller høyeste grad om diakoni. Viljen til å bruke mye ressurser av ansatte og tid handler om å bruke festivalen til å skape en bro mellom tradisjonelt menighetsarbeid og folk flest. Noe vi ser store frukter av når barn deltar på menighetsaktivitet, ungdom som blir konfirmanter og i ledertrening. Uten Barn er bra!-festivalen vil man lett miste en slik bro. Vi tenker også at Barn er bra!-festivalen er en omdømmebygger for Den norske kirke som skaper gode relasjoner til folk i byen vår.»

Vårt største oppdrag som kirke er ifølge Den norske kirke:

«Kirken har del i Kristi eget oppdrag; å kalle mennesker til å la seg forsonne med Gud og med hverandre, og til å bli døpt inn i den kristne kirke. Kirkens misjon skal kjennetegnes av vilje til å lytte og til å møte alle mennesker og kulturer med respekt.»

Jeg mener vi kan samarbeide med kommunen og andre organisasjoner, men må vi da tone ned hva vi står for? Hva bør være med fra begge parter når vi står sammen som arrangører?

Jeg leste info som står på kommunen sine sider når en googler «Barn er Bra 2023». Det var skrevet av Tom, men det inneholdt ikke et ord om at tiltaket var arrangert sammen med kirken! Jeg mener at der burde stått at arrangørene er Den norske kirke i Haugesund og Haugesund kommune, på websiden. Det finner en først ut av hvis en klikker på lenken til «Samarbeidspartnere».

Samarbeid: Hva definerer samarbeid? Slik jeg ser det er når aktørene har et felles mål for arbeidet. Vi kan si at det er å ivareta barna i høstferien slik at de slipper å «bare» være hjemme. Men hva må kirken forsake når vi skal samarbeide med aktører som ikke har et livssyn som sitt hovedmål?

Jeg tenker at vi må ta inn mer hva kirken står for hvis vi skal fortsette med tiltaket «Barn er Bra».

Det diakonale aspektet er ikke å «bare» drive omsorgsarbeid. Det er et karitativt omsorgsbegrep som oversettes med: «full av kristelig kjærlighet».

Fra kirken.no: «Diakoni er evangeliet i handling og blir uttrykt gjennom nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet.

Dens Identitet og oppdrag:

Guds kjærlighet til alle mennesker og alt det skapte, virkeliggjort gjennom liv og tjeneste».

Diakoni inneholder ikke alltid konkret forkynning, men det skal være lov til å forkynne! Kan en ikke det er det ikke et diakonalt tiltak! Jeg opplever at vi ikke kan forkynne på festivalen, men at det kan være som et ekstra tiltak slik som gudstjenesten ble nå i 2023. Ellers ble vårt tilbud «13-20» presentert som egen stand. At to damer var bedt om å være forberedere for festivalen var fint, men det er likevel ikke alibiet for å kalle det en diakonal festival.

Jeg har også noen betraktninger som arbeidstaker:

Dette er en krevende festival å arrangere og er det rett at vi ansatte skal bli pålagt ev. å være ledere år etter år i høstferien? Med arbeid i helger og andre leirer som er veldig verdifulle å være arrangør av, blir det mye pluss tid. Skal vi få ta ut avspasering må vi gjøre det i lavsesong som feriene er.

Jeg håper menighetsrådet vil ta hensyn til disse spørsmålene når dere behandler saken.

Mvh.

Annlaug H. Engmark

Soknediakon